

Huishoudschool

Verslag Veegmeditatie

Sophia Zürcher

Of ik aan de dood had gedacht, vroeg een deelnemer na afloop van de Veegmeditatie die Emmeline de Mooij organiseerde in het Amsterdamse Bos. Nee, ik had niet aan de dood gedacht, maar ik snap de link: 'want jij zijt stof, en jij zult tot stof wederkeren'. Waar ik wel aan dacht: aan witte katten die zoveel verharend dat geen stofzuiger er tegenop kan. Aan de man of vrouw die een schroef had opgezogen - hopelijk was die schroef niet essentieel voor de stabiliteit van een Ikea-meubel. Aan mijn man die allergisch is voor huisstofmijt, dus dat ik misschien maar moest douchen na afloop van deze performance.

image by Vika Ushkanova

De performance begon met een vrouw, de kunstenaar Emmeline de Mooij, die halfnaakt in foetushouding op de grond in het Amsterdamse Bos lag. Bij haar hoofdeinde zat een vrouw, Giene Steenman, die de inhoud van stofzuigerzakken sorteerde. We werden uitgenodigd haar voorbeeld te volgen. Een doodstille performance volgde, af en toe bruuut onderbroken door laagvliegende vliegtuigen.

Ik voelde me ongemakkelijk. I felt uneasy, ik wilde de onuitgesproken regels van de performance uitvogelen. De vrouw scheidde de mooie stofstukken van de harige, ruwe delen. De vieze stukken kwamen terecht op een aflegstapel. De schone delen legde ze voorzichtig op de zij en in de nek van de liggende vrouw. We deden haar na. Stof dwarrelde door het bos. Het voelde

onaardig om een kunstenaar te begraven onder stof. Hoe langer ik er zat, hoe kouder ik het kreeg, en opeens transformeerde 'begraven' in liefkozend 'toedekken'.

Ik legde een beetje stof voorzichtig op haar schouder.

Het had me moeite gekost om dit stukje stof te

selecteren. Blijkbaar heb ik nog veel meer smetvrees dan ik dacht, en dat stond nogal in de weg van de mogelijkheid een meditatief moment te beleven. Ik vroeg me af in wiens stofzuigerzak ik

had gegravid. Toen mijn buurvrouw een sok en grote haarlokken uit de stofhoop haalde, hield ik het bijna niet meer.

Na enige tijd stond de vrouw op en borstelde het stof uit het gezicht van de kunstenaar.

Het was ontroerend om te zien hoe een glimlachend gezichtje

uit het stof tevoorschijn kwam. Als archeologen

groeven we haar uit. Gezicht, armen, benen en voeten werden met kwasten stofvrij gemaakt. Blijkbaar durfde niemand de kwetsbare borsten en buik aan te raken.

Opeens stond de kunstenaar op, schudde haar haar uit, pakte een handdoek en liep weg. De andere vrouw vulde een glazen potje met het achtergebleven stof en liep ook weg. De deelnemers spraken nog wat na. Eenmaal thuis sprong ik

onder de douche en spoelde ik het stof uit m'n haar.

When I came home I jumped in the shower to rinse the dust out of my hair.

Carefully I put a bit of dust on her shoulder. It had been difficult for me to select this particular piece. My mysophobia appeared to be much worse than I thought, and it was hindering my ability to have a spiritual experience during this performance.

It was moving to see how a smiling face appeared through the dust. We dug her up like archaeologists.

labor (v.)

late 14c., "perform manual or physical work; work hard; keep busy; take pains, strive, endeavor" (also "copulate"), from Old French laborer "to work, toil; struggle, have difficulty; be busy; plow land," from Latin laborare "to work, endeavor, take pains, exert oneself; produce by toil; suffer, be afflicted; be in distress or difficulty."

The verb in modern French, Spanish, and Portuguese means "to plow;" the wider sense being taken by the equivalent of English travail. Sense of "endure pain, suffer" is early 15c., especially in phrase labor of child (mid-15c.). Meaning "be burdened" (with trouble, affliction, etc., usually with under) is from late 15c. The transitive senses have tended to go with belabor. Related: Labored; laboring.

Aanleg van het Amsterdamse Bos in het kader van de Werkverschaffing (Boschplan). Gemeente Nieuwer-Amstel (na 1964 Amstelveen)

Stadsarchief Collectie N.V. De Arbeiderspers; Fotodiens

Hence money may be dirt, although dirt is not money.

Karl Marx, Das Kapital (Buch I) (1867)

Work You Body

The Future Publishing and Printing

Care is for the most part a type of work, as such it involves labor. But what do we mean by labor?

There is perhaps no image of labor more iconic than that of Charlie Chaplin banging away as the "worker" in Modern Times. However, this is only an image of the modern laborer — a concept that emerged in 1839. In its specificity and singularly relate-ability, it overshadows the extended and plurality of the word "labor". Labor is not the sole domain of the toiling factory worker. Though the negative associations and consequences of certain types of labor should never be ignored, it can mean a lot more.

Let us first complicate our conception of labor by shifting it from noun to verb.

In order to take our concept of labor one step further, we must remind ourselves that labor is always a consequence of, or results in, a relation created by touching, being in touch, or being touched. In other words a relation between two bodies, whether it is a shovel, a shoulder, a face, a tree, or dirt.

werk is altijd een consequentie, of het resultaat, van een relatie die gecreëerd wordt door aanraking, in contact staan met, of aangeraakt worden. In andere woorden een relatie tussen entiteiten, dit kan een schep, schouder, gezicht, boom of aarde zijn.